

4. Bibliographie der Schriften

Testamentum Novum <griech.>

Francke, August Hermann

Halle, 1710

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Η ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ
 Η ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥ-
 ΤΕΡΑ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰη-
 σὺ Χριστοῦ διὰ θελήμα-
 τος Θεοῦ, κατ' ἐπαγγελίαν
 ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,

2 Τιμοθέε ἀγαπητῷ τέκνῳ,
 χάρις, εἰρήνη διὰ
 Θεοῦ πατρὸς, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ
 τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Χάριν ἔχω πρὸς Θεόν, ὃν
 λατρεύω διὰ ὁρθῶν ἐν κα-
 ταστάσει, ὡς ἀδιόλει-
 πτον ἔχω τὴν πρὸς σε μνησίαν
 ἐν ταῖς δεήσεσί μου νυκτὸς καὶ
 ἡμέρας.

4 Ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνη-
 μένος σε τὸ δακρύων, ἵνα
 χαρῶς πληρωθῶ.

5 Ὑπόμνησιν λαμβάνων τὸ
 ἐν σοὶ ἀνυποκρίτως πίστεως,
 ἧς ἐνώκησε πρῶτον ἐν τῇ μάμ-
 μη σε Λαοῖδι καὶ τῇ μητρὶ σε
 Εὐνίκῃ· πεπόμενος ὅτι καὶ ἐν
 σοί.

6 Δι' ἣν αἰτίαν ἀναμνη-
 σκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χαρι-
 σμα τοῦ Θεοῦ, ὅ ἐστιν ἐν σοὶ διὰ
 τῆς ἐπιθέσεως τῆς χάριτος μου.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰη-
 σὺ Χριστοῦ, μετὰ θελήμα-
 τος Θεοῦ, καὶ τὸ πύξιμον τὸ ζωῆς
 ὁπῶς ἐναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰη-
 σοῦν,

2 Εἰς τὸ Τιμόθεον τὸ ἀγαπη-
 τὸν τέκνον, ὃν εἶναι χάρις, εἰ-
 ρηνὴ διὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ
 πατρός, καὶ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ
 Κυρίου μας.

3 Εὐχαριστῶ τὸ Θεόν, τὸ ὁ-
 ποῖον λατρεύω διὰ τῆς ὁρθῆς
 πίστεως μετὰ καθαρῶν συνειδήσεων,
 ὅτι σὲ συνημύμεθα πάντοτε εἰς
 ταῖς ἀποστολικαῖς με νύκτας καὶ
 ἡμέρας,

4 Ἐχώντας μεγάλον πόθον
 νὰ σε ἰδῶ, συνημύμεθα τὰ
 δακρυά σου, διὰ νὰ γεμισθῶ
 χαρᾶν.

5 Ἀναμυμέμεθα τὴν πίσιν
 σε τὴν ἀπλάστον, ἥ ὅποια ἐκα-
 τοίκησε πρῶτον εἰς τὴν μάμ-
 μην σε τὴν Λαοῖδα, καὶ εἰς τὴν
 μητέρα σε τὴν Εὐνίκην, καὶ πρὸς
 ἐσάω, ὅτι νὰ εἴται καὶ εἰς ἐσένα.

6 Διὰ τὴν ὁποίαν ἀφορμὴν
 σε ἀναθυμίζω, νὰ ἀνάπτῃς τὸ
 χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὅπῃ ἐναι
 εἰς ἐσένα διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς χά-
 ριτος μου.

7 Οὐ

7 Δια-

7 Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα δόξας, ἀλλὰ δυνάμει καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ.

8 Μὴ γὰρ ἐπαυξηθῇς μαρτύριον ὧς Κυρίως ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸ δεσμίον αὐτῶν· ἀλλὰ συγκακοπαίησιν τῷ εὐαγγελίῳ καὶ δυνάμει Θεῷ.

9 Τῷ σώσαντι ἡμᾶς, καλῶσαντι καὶ κλήσῃ ἀγία· καὶ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν ἀσθεσι, καὶ χάριν τῷ δοθῆσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὡς χρόνων αἰωνίων.

10 Φανερωθεῖσαν γὰρ ἐν ἐπιφανείᾳ τῇ σωτηρίᾳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντι μὴ τὸ θάνατον, φωτίσαντος γὰρ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν ἀπὸ τῆς εὐαγγελίας.

11 Εἰς ὃ ἐτέθλω ἐγὼ κήρυξ καὶ δόξαν καὶ διδασκαλίαν ἐθνῶν.

12 Διὸ γὰρ αὐτῶν καὶ ταῦτα πείχω· ἀλλ' ὅσα ἐπαιχνύομαι, οἶδα γὰρ ὅτι πεπιδύκα, καὶ πέπυσμαι ἐπὶ δυνατὸς εἶναι τῷ παραστήλῳ με φυλάξαι εἰς ἐκείνῳ τῷ ἡμέραν.

13 Ὑποτάσσων ἔχει ὑμῶν λόγων, ὧν περὶ ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστι καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

14 Τὴν

7 Διατὶ ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἔδωκε πνεῦμα δόξας, ἀλλὰ (πνεῦμα) δυνάμει, καὶ ἀγάπης, καὶ σωφρονισμοῦ.

8 Μὴ ἐντραπήσῃς λοιπὸν τὴν μαρτυρίαν ὧς Κυρίως μας, μηδὲ ἐμὲ τὸ δεσμίον τε, ἀλλὰ συγκακοπαίησιν μετ' ἐμὲ εἰς τὸ εὐαγγέλιον καὶ τῷ δυνάμει Θεῷ.

9 Ὅπως μᾶς ἔσωσε, καὶ μᾶς ἐκάλει με καλεσθῆναι ἅγιον, ὅχι τὰ ἔργα μας, ἀλλὰ καὶ τῷ ἰδίᾳ τῷ ἀσθεσι καὶ τῷ χάρι, ὅπως μᾶς ἐδόθη εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν ὡς πτῶμα χρόνων αἰωνίων.

10 Καὶ τὰ ἔργα ἐφανερώθη ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας ὧς σωτηρίας μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἐκάλει με θάνατον, καὶ ἐφάνερωσε τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀφθαρσίαν ἀπὸ τῆς εὐαγγελίας.

11 Εἰς τὸ ὅποιον ἐτάληκα ἐγὼ κήρυξ καὶ δόξαν καὶ διδασκαλίαν ἐθνῶν.

12 Διὰ τὴν ὅποιαν ἀφορμὴν παθὼν καὶ ταῦτα· ἀλλὰ δὲν ἐντραπήσωμαι. Διὰ τὴν ἐξούριαν εἰς τὴν ἐπίδοσιν, καὶ πεπιδύκα ὅτι εἶναι δυνατὸς εἶναι φυλάξαι τὴν παραστήλῳ με εἰς ἐκείνῳ τῷ ἡμέραν.

13 Κρατῶν τὸ πείρωμα τῶν ὑμῶν λόγων, ὧν ἐπεὶ ἤκουσας ἀπὸ λόγου με, με πίστι καὶ ἀγάπῃ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

14 Τὴν

14 Τὴν καλὴν παρακατα-
θήκην φυλάξον διὰ νόμα-
τος ἁγίου τοῦ ἐνοικούντος ἐν
ἡμῖν.

15 Οἶδας τὸτο, ὅτι ἀπ-
εράφισάν με πάντες οἱ ἐν τῇ
Ἀσίᾳ, ὧν ἐστὶ Φύγελλος καὶ
Ἑρμογένης.

16 Δῶν ἔλαθ' ὁ Κύριος τὴν
Ὀνησιφόρον οἴκω· ὅτι πολλάκις
με ἀνέψυξε, καὶ τὴν ἄλυσίν
με οὐκ ἐπηχύνῃ.

17 Ἀλλὰ θυμολογῶ ἐν Ῥώ-
μῃ, παρδοτέρον ἐζητήσέ με,
καὶ ἔβρε.

18 Δῶν αὐτὸν ὁ Κύριος δύ-
ρεν ἔλαθ' παρὰ Κυρίου ἐν ἐκεί-
νῃ τῇ ἡμέρᾳ· ὅσπερ ἐν Ἐφέσῳ
δικόνησε, βέλπον σύ γινώ-
σκεις.

Κεφ. β'. 2.

Σὺ ἔν, τέκνον μου, ἐνδυνα-
μῶ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χρι-
στῷ Ἰησοῦ.

2 Καὶ ἃ ἠέκαστος παρ' ἐμῶν
διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα
παράδωκε πιστοῖς ἀνθρώποις,
οἵτινες ικανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρας
διδάξαι.

3 Σὺ ἔν κακοπαύῃσιν ὡς
καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Οὐδέ τις στρατούργου ἐμ-
πολέει ταῖς τοῖς βίαις πειγμα-
τείαις,

14 Τὴν καλὴν παρακατα-
θήκην φυλάξον διὰ νόμα-
τος ἁγίου τοῦ ἐνοικούντος ἐν
ἡμῖν.

15 Ἰεζύρεις ἐτέρε, ὅτι ὅλοι
ὅπως ἔναι εἰς τὴν Ἀσίαν με
ἀπεράφισκον, ἀπὸ τῶν ὁποίων
ἔναι Φύγελλος καὶ Ἑρμογένης.

16 Ὁ Κύριος να δώσῃ ἔλα-
ος εἰς τὸ σῶναι τῶν Ὀνησιφόρων,
ὅτι πολλάκις φορεῖς με ἐξορά-
κους, καὶ τὴν ἄλυσίν με δὲν
ἐντρέπει.

17 Ἀλλὰ ὄντας εἰς τὴν Ῥώ-
μην, με πολλὴν ἀπεδίην με
ἐζητήσε καὶ με ἤυρεν.

18 Ὁ Κύριος να τῶν δώσῃ
να εὖρε ἔλαθ' ἀπὸ τῶν Κυρίων
εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην· καὶ ὅσα
με ἐπαρτέστην εἰς τὴν Ἐφεσον,
ἐπὶ τῇ ἰεζύρει καλίστῳ.

Εὐ λοιπὸν, τέκνον μου,
δυναμάνε με τὴν χάριν
ὅπως ἔναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

2 Καὶ ἐκείνα ὅπως ἕκαστος
ἀπὸ λόγων μου διὰ νόμα-
τος πολλῶν μαρτύρων, παραδόντες ὡς
πιστὸς ἀνθρώπος, ὅπως να ἔναι
ικανοὶ να διδάξουν καὶ ἄλλους.

3 Εὐ λοιπὸν κακοπαύῃτε,
ὡς καλὸς στρατιώτης τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

4 Οὐδὲ ἓνας ὅπως στρατεύ-
εμπόλεος εἰς ταῖς πειγματεί-
αις

τείαις, ἵνα τῇ σφατολογήσαν-
πὶ δόξῃ.

5 Ἐὰν ὃ καὶ ἀδελῇ πε, ἔ-
σεφανῶ) εἰάν μὴ νομίμως
ἀδλήσῃ.

6 Τοι κοπιῶντι γεωργὸν δὲ
πῶσιν τῷ καρπῷ μεγαλαμβά-
νουν.

7 Νόει ἀ λέγω· δόξῃ γάρ σοι
ὁ κύριος συνῃσιν ἐν πύσιν.

8 Μνημόνους Ἰησοῦν Χριστὸν
ἐρηγηριζόντων ἐκ νεκρῶν, ἐκ πατέρ-
ματῶ Δαβὶδ, καὶ τῷ δούλῳ
γέλιόν με.

9 Ἐν ᾧ κακοποῖσιν μέλει
θεσμῶν, οἷς κακῶν τῶν
ὁ λόγος τῷ Θεῷ δέδοται).

10 Διὰ τῶν πάντων ὑπομέ-
νω διὰ τὰς ἐκλεκτάς, ἵνα καὶ
αὐταὶ σωτηρίας τύχωσι τῷ ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ δόξης αἰών-
νικ.

11 Πιστὸς ὁ λόγος· εἰ ἡ συν-
απειρίνομι, καὶ συζήσομι.

12 Εἰ ὑπομύρομι, καὶ
συμβασιλεύσομι· εἰ δὲν ἐμε-
τω, κακῶν τῶν δόξῃ) ἡμᾶς.

13 Εἰ ἀπιστοῦμι, ἐκείνῳ
πιστὸς μὲν· δόξῃσιν ἐαυτὸν
καὶ δούλῳ).

14 Ταῦτα ὑπομνήσεις,
διὰ-

αὶς τῷ ζωῆς ἐτάτης, διὰ τὰ
δόξῃ ἐκείνῳ ὅτι τῷ ἐδιδάξε
διὰ σπαπῶν.

5 Καὶ εἰάν κανέναν ἀγωνίζε-
ται, δὲν σεφανάνει) εἰάν δὲν
ἀγωνιστῇ νομίμως.

6 Ὁ γεωργὸς ὅτι κοπιᾷ
καὶ καὶ καρπὸν να μεγαλαμβάνη
πῶσιν ἀπὸ τῆς καρπῆς.

7 Γαρίκα ἐκείνα ὅτι λέγω·
ἀμποτὸς ὁ κύριος να σε δώσῃ
γνώσιν εἰς ὅλα.

8 Ἐνθυμῶ τῷ Ἰησοῦν Χριστὸν
ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ ὁποί-
ος (ἐρηγηρή) ἀπὸ τοῦ πατρὸς
τῷ Δαβὶδ καὶ τῷ δούλῳ γέλιόν με.

9 Εἰς τὸ ὅποιον κακοποῖσιν
εἰς ἐκ δεσμῶν, ὡστὶν κακοποι-
ὸς· ἀλλὰ ὁ λόγος τῷ Θεῷ δὲν
δέεται.

10 Διὰ τῶν ἐγὼ καὶ ὑπο-
μῶν ὅλα διὰ τὰς ἐκλεκτάς,
διὰ τὰ τύχωσι καὶ αὐταὶ σωτη-
ρίαν, ὅτι εἶναι εἰς τῷ Χριστῷ
Ἰησοῦ με δόξαν αἰώνιον.

11 Ὁ λόγος ἐτάτῳ εἶναι
ἀληθινός. διὰ τὴν ἐν δόξαν-
ομι ἀνέμα με τῷ Χριστῷ, γέλο-
μι ζήσῃ καὶ ἀνέμα μετ' αὐτὸν.

12 Ἐὰν ὑπομύρομι, καὶ γέ-
λομι συμβασιλεύσῃ· εἰάν δὲν
ἐμεσθῇ ἐκείνῳ, καὶ ἐκείνῳ
γέλις μᾶς δόξησιν.

13 Ἐὰν ἐμὲς ἀπιστοῦμι,
ἐκείνῳ πιστὸς μὲν, να δόξησιν
τῷ λόγῳ καὶ δὲν δούλῳ).

14 Ἐτῶ ἀναθυμίζε, μαρ-
τυρῶν-

ἀναμαρτύρομαι ὁ ἄνθρωπος ὅτι
Κυρίου μὴ λογαριάζειν, εἰς ἃ δὲν
χρησίμων, ἐπὶ καθάρσει τῶν
αἰσχυρῶν.

15 Σπάρδασον σεαυτὸν δοκι-
μον παρρησίᾳ τῷ Θεῷ, ἐρ-
γάτῳ ἀνεπαύχωντον, ὀρθο-
μῆντα τὸ λόγον τὸ ἀληθείας.

16 Τὰς ἡβεδήλους κενοφανί-
ας ἀφίστασο· ἐπὶ πλεόν ἢ
ἀποκόψουσιν ἀσεβείας·

17 Καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς
ζήσαντα νομῶν ἔχει· ὧν ἐστὶν
Ἰωάννης καὶ Φιλητός·

18 Οἵ πινες δεῖ τὴν ἀλήθειαν
ἡσυχῶσαι, λέγοντες τὴν ἀνά-
στασιν ἥδη γεγενῆσθαι· καὶ ἀνα-
τρέψουσιν τὴν πίσιν.

19 Ὁ ἰδὲ Γεραῖος Γεμελί-
ος τῷ Θεῷ ἐσηκεν, ἔχων τὴν
σφραγίδα αὐτοῦ· Ἐγὼ Κυ-
ρίος τὴν ὄντως αὐτῷ· καὶ
Ἀποστόλων διὰ ἀδικίας πᾶς ὁ
ὀνομάζων τὸ ὄνομα Χριστοῦ.

20 Ἐν μεγάλῃ ἡ οἰκία σοφ-
ίας μόνον σκευὴ χρυσῆ καὶ ὀ-
ργάνω, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀ-
ργανιστά· καὶ ἂν μὴ εἰς ἡμῶν,
ἀλλ' εἰς ἀπείρων.

21 Ἐάν τις ἐκκατέρη
ἐαυτὸν διὰ τέτων, ἔσται σκευὴς
εἰς

τυρῶντας τὰς ἀνθρώπους ὁ-
μοῦ εἰς τὸν Κύριον, νὰ μὴ λο-
γαριάζωσι, τὸ ὅποιον δὲν εἶναι
ωφελίμων εἰς κανένα, ἀλλὰ
χαλασμός ἐμμένων ὅπως ἀκχεῖν.

15 Σπάρδαζε νὰ παρρησίᾳ
τὸν λόγον σου δοκιμὸν εἰς τὸν Θεόν,
ἐργάτῳ ἀνεπαύχωντον, ὀρθο-
κοπῶντας τὸν λόγον τὸ ἀληθεί-
ας.

16 Ἀμὴν ταῖς βδελυκταῖς
ματαιαφανίαις φεύγε. Ἀφί-
στανται ἀποκόψω εἰς μεγαλίτε-
ρῳ ἀσεβείαν.

17 Καὶ ὁ λόγος τῶν πατέρων
βοσκῶντας ἐκ τῶνδε, γέλοι
καταφύγει ὡς τὴν φάλαγγα, διὰ
τὰς ὁποίας εἶναι ὁ Ἰωάννης
καὶ Φιλητός.

18 Οἱ ὅποιοι διὰ τύχην διὰ
τὴν ἀλήθειαν, λέγοντες νὰ ἔλ-
θῃ ἡ ἀνάστασις τῶνδε, καὶ ἀνα-
τρέψουσιν τὴν πίσιν μερικῶν.

19 Ὁμοίως ὁ γεραῖος Γεμελίος
τῷ Θεῷ ἐσηκεν, ἔχοντας τὴν
βύβλον ἐκ τῶνδε· ἐγνωρίσεν ὁ
Κύριος ὁ κανὼν ὅπως εἶναι ἐπι-
κοίτες, καὶ ὡς εἶναι μακροὶ διὰ
τὴν ἀδικίαν καὶ ἔνεα, ὅπως ὀνο-
μάζει τὸ ὄνομα τῷ Χριστῷ.

20 Καὶ εἰς μέγαλον σκευὴν
δὲν εἶναι μόνον σκευὴ χρυσῆ καὶ
ὀργάνω, ἀλλὰ εἶναι καὶ ξύλινα καὶ
πηλινά· καὶ μερικά εἶναι εἰς ἡ-
μῶν, καὶ μερικά εἶναι εἰς ἀλλοίαν.

21 Ἀν λοιπὸν κανένας κα-
ταλείψῃ τὸν λόγον σου διὰ τῶνδε,
γέλοι

εἰς ἡμῶν, ἡγιασμένον καὶ εὐ-
χρηστὸν τῷ θεσπότη, εἰς πᾶν ἔρ-
γον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον.

ἡμεῖς εἰδὼς ἀρετὴν εἰς πᾶν,
ἀγιασμένον καὶ εὐχρηστὸν εἰς τὸ
θεσπότην, εἰς καθ' ἕνα ἔργον κα-
λὸν ἡτοιμασμένον.

22 Τὰς ἡ νεωτερικὰς ἐπιθυ-
μίας φεῦγε· διακε ἡ δικαιοσύ-
νην, πίσιν, ἀγάπην, εἰρήνην
μετ' ἡ ἐπικαλεσμένων τ' Κύριον
ἐν καρδίᾳ καθαυῆς.

22 Φεῦγε ταῖς ἐπιθυμίαις
ταῖς νεωτερικαῖς, καὶ ἀπολύθητι τῇ
δικαιοσύνῃ, τὴν πίσιν, τὴν
ἀγάπην, τὴν εἰρήνην ὅπως με-
κένεις ὅπως ἐπικαλεῖται τὸν Κύ-
ριον μετὰ καρδίᾳ καθαυῆς.

23 Τὰς ἡ μαρὰς καὶ ἀπαι-
δύτους ζητήσεις περαιῶ, εἰ-
δὼς ὅτι θηροῦσι μάχαις.

23 Καὶ τὰ μαρὰ καὶ ἀπαι-
δύτους ζητήματα ἀφίενθε, ἰξού-
ρωντας ὅτι θηροῦσι μάχαις.

24 Δεῦλον ἡ Κυρίῳ δὲ μά-
χεσθαι, ἀλλ' ἡπιοι εἶναι πρὸς
πάντας, διδασκικὸν, ἀνεξι-
κακον·

24 Καὶ ὁ δεῦλον τῷ Κυρίῳ
δὲν πρέπει νὰ μάχεσθαι, ἀλλὰ νὰ
εἶναι πρὸς πάντας, διδα-
σκικὸς, ὑπομονητικὸς εἰς τὰς
κακίας.

25 Ἐν πρῶτῃ παιδούοντα
τὰς ἀπαιδετημένους· μήποτε
θῶ αὐτοῖς ὁ Θεὸς μετάνοιαν εἰς
ἐπίγνωσιν ἀληθείας·

25 Μὲ πρῶτῃ νὰ παι-
δεύω ἐκείνους ὅπως συνειπῶν,
μήπως καὶ καμίας φορὰν ὁ Θεὸς
τὰς δώσῃ μετάνοιαν, νὰ ἔλθω-
σιν εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας.

26 Καὶ ἀνανήψωσιν ἐν τῇ
ἐξ ἀβύσσου παγίδος, ἐξωρη-
μένοι ὑπὸ αὐτῆς εἰς τὸ κέντρον γε-
λημά.

26 Καὶ ἐξενεγκώσιν ἀπὸ
τῆς παγίδος τῆς ἀβύσσου, ἀπὸ
τῆς ὁποῖον εἶναι ζωντανοὶ πα-
σμένοι εἰς (τὴν νὰ κάμνουν) τὴν
γελημά.

Κεφ. γ'. 3.

Τὸ ποτὶ ἡ γίνωσκε, ὅτι ἐν
ἐχάταις ἡμέραις ἐκστήσου-
ται καὶ καὶ χαλεποί·

Καὶ γινώσκεις τὸ ποτὶ, ὅτι εἰς
ταῖς ὑστερίαις ἡμέραις
ἔλθουσι φθῶσι καὶ δύσκολοι.

2 Ἐσονται ἡ οἱ ἄνθρωποι
φίλαντοι, φιλάεργοι, ἀλα-
στοί, ὑπερφάνοι, βλάσφη-
μοι,

2 Διαπὶ οἱ ἄνθρωποι ἔλθου-
σιν ἀγαπῶντες ἑαυτοὺς καὶ
ἔλθουσιν εἰς τὴν φιλαργίαν, κα-
κόδοξοι, ὑπερφάνοι, βλάσφη-
μοι.

μοι, γενεσθιν ἀπειθεῖς, ἀχά-
ριστοι, ἀνόστοι,

3 Ἀσπεργεῖ, ἀσπονδοί, ἀφ-
βολοί, ἀκρατεῖς, ἀνήμεργοι,
ἀφιλάγαθοι,

4 Προδότῃ, ψευπειτεῖς, τε-
τυφωμένοι, Φιληδόνοι μάλλον
ἢ φιλόθεοι·

5 Ἐχόντες μόρφωσιν εὐσε-
βείας, τὴν ὃ δυνάμιν αὐτῆς
ἠγημένοι. καὶ τέτῳς δὲ πρε-
πε.

6 Ἐκ τῶν γάρ εἰσιν οἱ ἐν-
δύοντες εἰς τοὺς οἰκίας, καὶ αἰ-
χμαλωτεύοντες τὰ γυναικάρια
συνεργάστρια ἀμαρτίαις, ἀγέ-
νηται ἐπιθυμίας ποικίλαις·

7 Πάντοτε μαυρίζονται, καὶ
μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθεί-
ας ἐλθεῖν δυνάμει.

8 Ὅν τρεῖς ὃ Ἰωάννης καὶ
Ἰαμβρῆς ἀντίστησαν Μωϋσεῖ,
ὅπως καὶ ὅτι ἀνίστανται τῇ ἀλη-
θείᾳ, ἀνθρώποι κατεφθαρ-
μένοι τῷ νῦν, ἀδόκιμοι πρὸς τὴν
πίσιν.

9 Ἀλλ' ἐπεσκόψουσιν ἐπὶ
τοῖς οὖνοις ἢ τῇ ἀνοίᾳ αὐτῶν ἔκ-
δηλῶ ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ
ἐκείνων ἐγγύς.

10 Σὺ δὲ παρεκλόγησάς
μετὰ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγ-
νῇ, τῇ σωτηρίᾳ, τῇ πίστει,
τῇ

φημοι, ἀπείθεῖς εἰς τὰς γε-
νέας τῆς, ἀχάριστοι, κατε-
φθαρμένοι καὶ θεῷ,

3 Να μὴ ἔχῃ ἀγάπην,
ἀφιλάστοι, ἀφιδουλοῦντες,
ἀκρατεῖς, ἀνήμεργοι, ἀφιλά-
γαθοί,

4 Προδοταί, ψευπειτεῖς,
ἐπημενέοι, φιληδόνοι μάλλον
παρὰ φιλόθεοι·

5 Ἐχόντες μόρφωσιν εὐσε-
βείας, ἀμὴ τὴν δυνάμιν τῆς
τὴν δυνάμιν. καὶ τέτῳς δὲ πρε-
πε.

6 Διατὶ δὲ τότε εἶνα
ἐκείνοι ὅπως ἐμεινάντων εἰς τὰ
σπῆλαι, καὶ σκλαβάντων τὰ γυναι-
κάρια, ὅπως εἶνα φορετωμένα
ἀμαρτίαις, ὅπως συνένοι) εἰς
ἐπιθυμίας πολυλογητικαῖς·

7 Ὅπως μαρτυροῦν πάντοτε,
καὶ μηδέποτε δύνανται) νὰ ἐλθεσιν
εἰς τὴν γνώρισιν τῇ ἀληθείας.

8 Καὶ καθὼς Ἰωάννης καὶ Ἰαμ-
βρῆς ἐναντιώθηκαν τῷ Μωϋσεῖ,
τέτοιαι λόγῳς ἐστὶν εἶναι ἡ-
γνῶσται τὴν ἀληθείαν, ἀνθρώ-
ποι διεφθαρμένοι εἰς τὸ νῦν, ἀ-
δόκιμοι εἰς τὴν πίσιν.

9 Ἀλλὰ δὲν θέλουσιν ἐσκό-
ψει σωτηρίαν. Ἀλλὰ ἡ
ἀγνοσία τῆς θέλει γινέται φανε-
ρὴ εἰς ὅλους, καθὼς καὶ ἡ (ἀγνο-
σία) ἐκείνων ἐγγύς φανερή.

10 Ἀμὴ ἐσὺ ἐκκαθαρίσας
κατὰ τὴν διδασκαλίαν μου, τὴν
ἀνατροφίαν μου, τὴν σωτηρίαν μου,

τῇ

Q 9

αν :

τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ,
τῇ ὑπομονῇ.

11 Τοῖς διαγωμοῖς, τοῖς πα-
θήμασιν, οἷά μοι ἐχέετο ἐν
Ἀποχέει, ἐν Ἰκονίᾳ, ἐν
Λύστρῃ· ὅτις διαγμοὺς ὑπένευ-
κα, καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσα-
το ὁ Κύριος.

12 Καὶ πάντες ὅ οἱ θέλοντες
εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
διωγθήσονται.

13 Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ
ζῆτες πωροῦσιν ἐπὶ τῷ χεῖ-
ρει, πλανῶντες καὶ πλανώμε-
νοι.

14 Σὺ δὲ ἰδὺς ἐν οἷς ἔμαθες
καὶ ἐπιβίης, εἰδὼς παρὰ τὴν
νύκτα ἔμαθες·

15 Καὶ ὅτε ἀπὸ θρέφες τῆς
ἐσχάτης ἡμέρας οἶδας, τὰ δυ-
νὰ ἰδῆσαι σοφίσαι εἰς σωτηρί-
αν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ
Ἰησῷ.

16 Πᾶσα γραφή, θεόπνευ-
στη καὶ ὠφέλιμος πρὸς δι-
δασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον,
πρὸς ἐπαιδείωσιν, πρὸς παι-
δείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ·

17 Ἰνα ἀρπύη ὁ δὲ θεὸς
ἀνθρώπων, τοῦ πᾶν ἔργον
ἀγαθὸν ἐξηκολούηται.

αυ, τὴν πίστιν, τὴν μακροθυμίαν,
τὴν ἀγάπην, τὴν ὑπομονὴν·

II Τὰς διαγωγὰς, τὰ πα-
 ρήματα, ἃ ὅποια μὲ ἐγένηκαν
 εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, εἰς τὸ Ἰε-
 ροῦσον, εἰς τὰς Λύστρας, πλουτῆς
 διαγωγὰς ὑπέμεινα, καὶ ἀπὸ ὅλης
 με ἐλπίσθην ὁ Κύριος.

12 Ἀλλὰ καὶ ὅλοι ὅσοι θέλωσι
να ζῶσιν εὐσεβῶς εἰς τὸ Χριστὸν
Ἰησοῦν, θέλωσι διαχωρῆ.

13 Ἀμή ἀνθρώποι πονηροί
καὶ πλάνοι, γέλαιοι, ὡσεὶ ὅψις εἰς
τὸ καὶ ἄγροτον, πλανήωντες τοὺς
ἄλλους ὡς πλανήμυροι.

14 Ἀλλὰ ἐπὶ ἡμῶς εἰς σήμε-
να ὅπῃ ἔμαθες καὶ ἐπιστήης,
ἰσχυρόντας διὰ πάντα τοῦ ἔμα-
θες.

15 Καὶ ὅτι διὰ βρέφους
ἐξούρεις τὰ ἱερὰ θεάματα,
ὅπως διώκον) να σε σφίσουν εἰς
συντηρίαν, ἀλαμίσθ' ἢ πίστεως
ὅπως εἶναι εἰς τὴν Χερσὶν Ἰησοῦ.

16 Ὁλη ἡ γραφή ἐστὶν θεό-
πνευση, & ἀφελίμη εἰς διδα-
σκαλίαν, εἰς ἔλεγχον, εἰς δι-
όρθωσιν, εἰς παιδείαν ὅπως
εἴη εἰς τὴν δικαιοσύνην.

17 Διὰ τὰ εἶναι σπουδὴς ὁ ἀν-
θρῳπὸς ὁ Θεός, τελείως ἐτοι-
μασμένῳ εἰς καθ' ἕρῃαν ἀγα-
θόν.

Κεφ. δ'. 4.

Δ Ια μαρτύρησιν ἔν ἡνὲν ἀνά-
πιν ὁ Θεός, καὶ ὁ Κυρίος
Ἰησοῦς

Δ Ιαμαρτύρομαι λοιπόν ἐγὼ
ὁμολογεῖν εἰς τὸ Θεόν, καὶ
τὸ

Ἰησοῦ Χριστοῦ ὃ μέλλοντες κεί-
νεν ζώντας καὶ νεκροὺς καὶ τῶν
ἐπιφανείων αὐτοῦ καὶ τῶν βασι-
λείων αὐτοῦ·

2 Κήρυξεν τὸ λόγον, ἐπίση-
μι οὐκαίρας, ἀκαίρας· ἔλεγ-
ξον, ἐπιτίμησον, παρακάλε-
σεν ἐν πίσει μακαροθυμίας καὶ
διδασχῇ.

3 Ἐσαυτὸν καίρας ὅτε τὸ ὑ-
γιαίνοντος διδασκαλίας σοὶ ἀνέ-
ξον· ἀλλὰ καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις
ταῖς ἰδίαις ἐαυτοῖς ἐπισωρεύουσι
διδασκάλας, κινήσομενοι τῶν
ἀκοῇ·

4 Καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀληθείας
τὴν ἀκοὴν διωστέψουσιν, ἐπι-
στῆτες μύθους οὐκ ἀληθεῖς.

5 Σὺ δὲ ἤφε ἐν πίσει, κακο-
πάγησον, ἔργον ποιήσον εὐαγ-
γελισμῶν, τὴν διακονίαν σε πλη-
ροφρήσων.

6 Ἐγὼ δὲ ἤδη σπένδομαι,
καὶ ὁ καίρας τὸ ἐμὸς ἀναλύ-
σας ἐφίσηκε.

7 Τὸν ἀγῶνα τὸ καλὸν ἠρώ-
νισμα, τὸ δαῖμον τετέλεκα,
τὴν πίσιν τετήρηκα.

8 Λοιπὸν, ἀποκείται μοι ὁ
τὸ δικαιοσύνης σέφανος, ὃν
διπλώσ μοι ὁ Κύριος ἐν σκέι-
νη τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κρι-
τὴς· ἐμὸν δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ
πᾶσι τοῖς ἡγαπητοῖς τὴν ἐπι-
φάνειαν αὐτοῦ.

9 Σπῆ-

τὸ Κύριόν μου Ἰησοῦν Χριστόν,
ὅπως μέλλει νὰ κρίνῃ ζωνταίους
καὶ νεκροὺς εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐπι-
φανείας τοῦ, ἑβραϊστικῶς τῶν.

2 Κήρυξε τὸ λόγον· παρα-
στάς ἐκαλόκαιρος, καὶ πα-
ράκαιρος· ἔλεγχε, ἐπιτίμησον,
παρακάλεσέ με κάθε μακαροθυ-
μίαν ἐν διδασχῇ.

3 Διατὶ μέλλει νὰ ἔλθῃ και-
ρὸς, ὅπως νὰ μὴ ὑπομείνῃς
τὴν ὑγιαίνουσαν διδασκαλίαν·
ἀλλὰ καὶ ταῖς ἐδικαῖς τῶν ἐπι-
θυμίας ψεύσεσι θρηματικῶς εἰς τὸ
λόγους τῶν διδασκάλων, ὅπως νὰ
μαρτυρήσῃς τὴν ἀκοὴν τῶν.

4 Καὶ διὰ τὴν ἀλήθειαν ψέ-
λουσιν διωστέψαι τὴν ἀκοὴν τῶν,
ἑῖς τῶν μύθων ψεύσεσι μαρτυρή-
σαι.

5 Ἀλλὰ εἰς ἀργύρια εἰς
ὅλα, κακοπάγησε, κάμω
ἔργον εὐαγγελισμῶν, πληροφω-
ρήσε τὴν διακονίαν σε.

6 Διατὶ ἐγὼ ὥραμα ἵνα γίνω-
μαι θάνατος τῶν ψυχῶν, καὶ ὁ
καίρας τὸ χωρισμὸς με ἐφίσηκε.

7 Τὸν ἀγῶνα τὸ καλὸν ἀγώ-
νισθηκα, τὸ δαῖμον ἐπέλεξασα,
τὴν πίσιν ἐφύλαξα.

8 Τὸ λοιπὸν, μετὰ φυλάττει-
ται ὁ σέφανος τὸ δικαιοσύνης,
τὸ ὅποιον ἡλὲν μετὰ τὸ διπλώσ ὁ
Κύριος εἰς σκηνὴν τὴν ἡμέραν,
ὁ δίκαιος κριτής, ἑῖς ὅλας μένον
εἰς ἡμέραν, ἀλλὰ ἑῖς ὅλους ὅπως
ἀγαθῶς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ.

Q 9 2

9 Σπῆ-

9 Σπένδατον ἔλθῃν πρὸς με
ἑαυτός·

10 Δημᾶς γάρ με ἐγκατέ-
λειπεν, ἀγαπήσας τὸ νυν αἰῶνα,
καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην·
Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτῳ
εἰς Δαλματίαν·

11 Λεκαῖς ἐστὶ μόνῳ μετ'
ἐμῷ. Μάρκον ἀναλαβὼν, ἄγε
μὲν σαυτὶς· ἐστὶ γάρ μοι εὐχρη-
στῶ εἰς Διχαρίαν.

12 Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς
Ἔφεσον.

13 Τὸν Φελόνιον δὲ ἀπέλι-
πον ἐν Τρωάδι παρά Κάρπῳ,
ἐρχόμενῳ φέρε, καὶ ἑβι-
βλία, μάλιστα ὡς μεμερόναις.

14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς
πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδείξατο.
ἀποδῶν αὐτῷ ὁ Κύριος καὶ τὰ
ἔργα αὐτοῦ·

15 Ὅν καὶ σὺ φυλάσας· λί-
αν ἥ ἀνέστηκε τοῖς ἡμετέροις
λόγοις.

16 Ἐν τῇ παρόντι με ἀπο-
λογίᾳ εἰδὲς μοι συμπαραγγί-
ναι, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλι-
πον· (μὴ αὐτοῖς λογιᾶσθαι.)

17 Ὁ δὲ Κύριός μοι παρέστη,
καὶ ἐνεδυνάμωσέ με, ἵνα δι'
ἐμοῦ ἡ κήρυγμα πᾶσι φανερωθῇ,
καὶ ἀκρόσῃ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ
ἐδοξέ-

9 Σπένδατε νὰ ἔλθῃς εἰς
ἐμένα τὸ γληγορώτερον.

10 Διαβὶς ὁ Δημᾶς με ἄφη-
σεν, ἀγαπῶντας τὸ παρὸν αἰ-
ῶνα, καὶ ἐπὶ ἦλθον εἰς τὴν Θεσα-
λονίκην, ὁ Κρήσκης ἐπὶ ἦλθον εἰς
τὴν Γαλατίαν, ὁ Τίτῳ εἰς τὴν
Δαλματίαν.

11 Λεκαῖς μόνῳ ἔνομον μετε-
μῆναι. Ἐπάρε καὶ τὸν Μάρκον, καὶ
φέρε ἵνα με εὐλόγησιν· Διχα-
ρίαν μὲν εἶναι πολλὰ χρησίμῳ εἰς
τὴν ὑποχρησίαν.

12 Καὶ τὸν Τυχικὸν τὸ ἀπέστει-
λα εἰς τὴν Ἔφεσον.

13 Τὸν Φελόνιον τὸ ὅποιον
ἄφησιν εἰς τὴν Τρωάδα σημεῖον
εἰς τὸν Κάρπον, ἐρχόμενῳ φέ-
ρει τον, καὶ ἑβιβλία, μάλιστα
πρὸς μεμερόναις.

14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς
πολλὰ κακὰ μὲν ἔκαμν· ἄμ-
ποτε ὁ Κύριος νὰ εὐδωκώσῃ
καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

15 Τὸν ὅποιον καὶ ἐσὺ φυλά-
σας τον· Διχαρίαν πολλὰ ἐναιπα-
θήκε τὰ λόγια μας.

16 Εἰς τὴν παρόντι με
ἀπολογίαν κανένας δὲν με ἐπα-
ρωσάθη, ἀλλὰ ὅλοι με ἄφησαν·
ἄμποτες νὰ μὴν τὰς λογαρι-
ασθῇ.

17 Ἀμή ὁ Κύριος με ἐπα-
ρωσάθη, καὶ με ἐδυνάμωσεν,
διὰ νὰ πᾶσι φανερωθῇ τὸ κήρυ-
γμα διὰ μέσους μου καὶ νὰ ἀκού-
σιν ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ ἐδόξη-

εῖσθαι

ἐρρύσθην ἐν σώματι· λέον-
τι.

ρώθηκα διὰ τὸ σῆμα τοῦ
λέον-
τι.

18 Καὶ ῥύσεται με ὁ Κύριος
διὰ πάντας ἔργα πονηρὰ, καὶ
σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ
τὸν ἐπεσθάνιον· ὃ ἡ δόξα εἰς
τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

18 Καὶ ὁ Κύριος θέλει με
ἐλθεῖν ἐξωσθὲν διὰ κατὰ ἔργον κα-
κόν, καὶ θέλει με σώσει εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ ἐπεσθάνιον.
εἰς τὸ ὅποιον αὐτὸς εἶναι ἡ δόξα εἰς
τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

19 Ἀσπασαί Πρίσταν καὶ
Ἀκύλαν, καὶ τὸ Ὀνησιφόρον
οἶκον.

19 Χαίρετε τὴν Πρίσπιλ-
ταν καὶ τὸ Ἀκύλαν, καὶ τὸ ἀπὸ
τοῦ Ὀνησιφόρου.

20 Ἐρχεσθαι ἔμελλεν ἐν Κο-
ρίνθῳ. Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον
ἐν Μιλήτῳ ἀδελφεύοντα.

20 Ὁ Ἐρχεσθαι δὲ ἔμελλεν
εἰς τὴν Κόρινθον. καὶ τὸ Τρόφι-
μον τὸ ἀφῆκε εἰς τὴν Μίλητον
ἀδελφεόν.

21 Σπεύδασον πρὸς χειμῶ-
νι ἐλθεῖν. Ἀσπάζεται σε Εὐ-
βουλός, καὶ Πέδης, καὶ Λί-
νός, καὶ Κλαυδία, καὶ οἱ ἀ-
δελφοὶ πάντες.

21 Σπεύδαξε νὰ ἐλθῃς πρὸς-
πότερ διὰ τὸ χειμῶνα. χαίρε-
ται σε ὁ Εὐβουλός, καὶ Πέδης, καὶ
Λίνός, καὶ ἡ Κλαυδία, καὶ οἱ
ἀδελφοὶ ὅλοι.

22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χρι-
στὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σε. ἡ χά-
ρις μετὰ ὑμῶν. Ἀμήν.

22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χρι-
στὸς αὐτὸς εἶναι μετὰ τοῦ πνεύματός σε. ἡ
χάρις μετὰ λόγος σου. Ἀμήν.

† Πρὸς Τιμόθεον δούτερος
Ἐφεσίων ἐκκλησίας παρὸν
ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐ-
γράφη διὰ τὴν Ῥώμην, ὅτε ἐν διου-
τέροις παρέστη Παῦλος τῷ Καί-
σари Νέρωνι.

† Ἡ εἰς Τιμόθεον δούτερος
Ἐφεσίων ἐκκλησίας παρὸν
ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐ-
γράφη διὰ τὴν Ῥώμην, ὅτε ἐκ
δουτέροις παρέστη ὁ Παῦλος εἰς
τὸν Καίσαρα Νέρωνα.